

קבץ

שעורי אמונה

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתווד
הנחל גובע מקור חכמה גובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון
העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

מאת

מורנו רבי יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א
על פי ההקדמות היקרות שקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש זי"ע

ביום רביעי לסדר וירא תשע"ז

לשבת בפתח האהל ולהמתין לסוד הקדשה על ידי רצונות וכסופים, וענין מעלת
הכנסת אורחים שהוא בגשמיות וברוחניות, ולקרב נפשות אליו יתברך.

יצא לאור מוצאי שבת פרישת וירא תשע"ז

על ידי חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שַׁעוֹר בְּיוֹם רְבִיעִי פְּרֻשֵׁת וַיֵּרָא תשע"ז

פְּנִימִיּוֹת הַיְשִׁיבָה בַּפֶּתַח וְהַכְּנֶסֶת אֹרְחִים

הַשְּׁבוּעָה אֲנַחְנוּ זֹכִים לְקַרֵּא אֶת פְּרֻשֵׁת וַיֵּרָא, פְּרֻשָׁה שְׁמֵלָא בְּהִתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה בְּעִבּוּדַת ה'. מוֹהֲרָא "ש"ז"ל הָיָה תָּמִיד מוֹצִיא מִהַפְּרֻשָׁה לַמּוֹדִים נִפְלְאִים אִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת ה', אִיךָ לְחַזֵּק אַחֲרֵים, הַפְּרֻשָׁה מִתְחַלֵּת - "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלָנִי מִמְּרָא", שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְגַּלָּה אֶל אַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּאֵלָנִי מִמְּרָא "וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם".

הָיָה יוֹם שְׁלִישִׁי לְמִלָּה, וְאַבְרָהָם הָיָה מְאֹד חֲלוּשׁ, אָבֵל הָיָה לוֹ צַעַר גָּדוֹל שֶׁלֹּא בָּאִים אֹרְחִים, כָּל הַחַיּוֹת שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ הֵיטָה לְהַכְּנִיס אֹרְחִים - כְּדִי לְקַרֵּב אוֹתָם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. "וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם (יח, א). וּבְרַשׁ"י, בְּשֵׁם הַגְּמְרָא (בְּבֹא מְצִיעָא פו ע"ב) הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲמָה מִנְרִתִיקָה שֶׁלֹּא לְהִטְרִיחוּ בְּאֹרְחִים, וּלְפִי שְׂרָאָהוּ מְצִטְעַר שֶׁלֹּא הָיוּ אֹרְחִים בָּאִים הִבִּיא הַמְּלָאכִים עָלָיו בְּדַמוֹת אֲנָשִׁים.

אֲבָרְהֶם אָבִינוּ יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם, אֲפִלוּ כַּאֲשֶׁר בּוֹעֶרֶת
הַחֲמִימוֹת בַּחוּץ – הוּא מַחֲכָה שְׂיִזְכָּה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, לְהַכְנִיס אוֹרְחִים וְלַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ שְׂיִרְבֶּה כְּבוֹד שָׁמַיִם.
וְהַלְמוּד הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת הָעֲצוּמָה הִיא – שְׁלַפְעָמִים לְבֶן
אָדָם נִדְמָה שֶׁהוּא רָחוֹק רָחוֹק מִהַקְדָּשָׁה, וְלֹא מְנִיחִים אוֹתוֹ
לְהַכְנִס לְתוֹךְ הַשַּׁעַר שֶׁל הַקְדָּשָׁה, מִרְחִיקִים אוֹתוֹ וַיֵּשׁ לוֹ הִרְבֵּה
מְנִיעוֹת וּוְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְלֹא הוֹלֵךְ לוֹ, הוּא רָצָה לְהִיּוֹת אִישׁ
כָּשֶׁר, הוּא רָצָה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רָצָה לַעֲשׂוֹת
הִרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד, אֲכַל לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, כָּל פַּעַם הֵיִצֵּר הָרַע מִתְגַּבֵּר
עָלָיו, מְכַשִּׁיל אוֹתוֹ, זוֹרֵק אוֹתוֹ, נוֹפֵל לַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְלֹא יוֹדֵעַ
מֵה לַעֲשׂוֹת עִם עֲצוּמוֹ. אוֹמֵר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל – (מוֹהֲרָא"ש הִיָּה
רְגִיל לְחִזּוֹר עַל זֶה) – הָעֲצָה הָעִקְרִית הִיא – "וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל
כָּחֵם הַיּוֹם" – שְׂאָדָם יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח הָאֵהָל, אֲנִי לֹא זֹז מִפֶּתַח!
זֹאת אוֹמֵרֶת, שְׂאָפִלוּ שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל לְהַכְנִס עֲכָשׁוּ וְלֹא מְנִיחִים
אוֹתִי לְהַכְנִס, וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה אֵיךְ לְפֶתַח אֶת הַדְּלֵת, אֵיךְ לְהַכְנִס
בְּתוֹךְ הַשַּׁעַר, וּבַחוּץ יֵשׁ חֵם הַיּוֹם, בּוֹעֵר הֵיִצֵּר הָרַע מִמֶּשׁ עִם כָּל
הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעִם כָּל הָרוּחוֹת הָרַעוֹת הוּא לֹא יוֹדֵעַ
מֵה לַעֲשׂוֹת, הָעֲצָה הַיְחִידָה הִיא – "וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם
הַיּוֹם", לְשַׁבֵּת בְּפֶתַח הָאֵהָל, אֲנִי מְחַכָּה וּמְצַפֶּה בְּסִבְלָנוֹת,

מוֹהָרָא"ש ז"ל הָיָה רְגִיל לְחַזֵּר עַל מֵאֵמֶר הַחֶכֶם שְׁסִבְלָנוֹת זֹ
 עֲצָה לְמִי שְׂאִין לוֹ סִבְלָנוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת
 עֲצָמוֹ לְסָבֵל - לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוֹת, לְסָבֵל אֶת עֲצָמוֹ, לֹא לְהֶאֱשִׁים
 אֶת עֲצָמוֹ, לֹא לְזַרֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּלְיֹאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם,
 וְאִפְלוּ אִם הוּא רוֹאֶה שְׂזָה יָמִים וְשָׁנִים שְׁעוֹבֵר עָלָיו שֶׁהוּא לֹא
 יְכוּל לְהִשְׁיֵג מֶה שֶׁהוּא רוֹצֵה - רְצָה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, רְצָה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה, רְצָה לְעִסֵּק בַּתְּפִלָּה, רְצָה לְתַת צְדָקָה, לְקַרֵּב בְּנֵי אָדָם,
 הַכְּנִסֵּת אוֹרְחִים, לְקַיֵּם מִצְוֹת ה', כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ וְלֹא
 הוֹלֵךְ לוֹ, הַיֵּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל פֶּעַם עִם הַתְּחַדְּשׁוֹת
 חֲדָשָׁה.

אָבֵל צְרִיכִים סִבְלָנוֹת עֲצוּמָה וּלְשִׁבְת פֶּתַח הָאֵהָל - רְבוּנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם! אֲנִי יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל, אֲנִי מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה לְיִשׁוּעָה, אֲנִי
 מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ אֵל תְּזַרֵּק אוֹתִי מִן הַפֶּתַח, אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְּנִס אֶפְלוּ
 שְׁלֵעַת עֵתָה אֲנִי לֹא רוֹאֶה אִיךָ וְהַשְׁעֵר סָגוּר, וְלֹא מְנִיחִים אוֹתִי,
 אָבֵל אֲנִי לֹא בּוֹרַח מִכָּאֵן, אֲנִי יוֹשֵׁב כָּאֵן וּמְשַׁתְּמֵשׁ בְּמִדַּת
 הַסִּבְלָנוֹת, וּמִבְקֵשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!
 הוֹשִׁיעֵנִי בְּמָה שְׂאִי צָרִיךְ, רַק אֶתָּה יְכוּל לְעֻזּוֹר לִי, אֲנִי מִמֶּשׁ
 אוֹבֵד עֲצוֹת, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֶה לַעֲשׂוֹת עִם עֲצָמִי, אֲנִי גֵרְמָתִי

לְעֲצָמֵי כָּל כֶּף הַרְבֵּה הַתְּרַחֲקוֹת וִירִידוֹת, מִמָּשׁ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְעֲשׂוֹת, אֲבָל רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! יֵשׁ לָךְ כְּזוֹ רַחֲמָנוּת שְׂיִכּוּלִים לְהַגִּיעַ גַּם אֵלַי, לְקָרֵב אוֹתִי, לְהַכְנִיס אוֹתִי חֲזָרָה לְתוֹךְ שְׁעָרֵי הַקִּדְשָׁה, אֲפֹלוּ שְׁבוּעַר כָּחַם הַיּוֹם, הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹעֵר מִמָּשׁ, כָּחַם הַיּוֹם, הַחֹם הַכִּי גָדוֹל, הַכִּי גְבוּהָ, אֲבָל אֲנִי מַחְלִיט לְשַׁבֵּת פֶּתַח הָאֵהָל וּלְבַקֵּשׁ בְּסִבְלָנוּת – רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֲנֵא תָן לִי זְכוּת לְהַכְנִס אֶל תוֹךְ הַקִּדְשָׁה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁבִלִי זֶה אֵין שׁוֹם חַיִּים, וְחַיִּים רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב "חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ" "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם".

עֵקֶר הַחַיִּים זֶה הַדְּבָקוּת בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵדָם זוֹכָה לְחַיּוֹת עִם הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְדַבֵּר אֶל הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְלַמֵּד תּוֹרָה לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת, לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם אֶל הַקִּדְשָׁה, זֶה נִקְרָא חַיִּים אֱמֵתִיִּים, בְּזֶה יֵשׁ לְאָדָם שְׂמִיחַת הַחַיִּים, אֲבָל בְּלִי זֶה קֶשֶׁה מְאֹד, אָדָם מְרַגֵּשׁ מְרִירוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, לֹא מוּצָא קוֹרֵת רוּחַ לְעֲצָמוֹ בְּחַיָּיו, קֶשֶׁה לוֹ מְאֹד, אֲבָל הָעֲצָה הַיְחִידָה אֶל הָאָדָם שְׂתַהֲיָה לוֹ סִבְלָנוּת גְּדוּלָה, סִבְלָן עִם אִשְׁתּוֹ, סִבְלָן עִם הַיְלָדִים, סִבְלָן גְּדוֹל עִם שְׂכֵנָיו, חֲבָרָיו וּמִידְעָיו, סִבְלָנוּת! אֲפֹלוּ שְׁעַכְשָׁו אֲנִי לֹא זוֹכָה לְהַרְגִּישׁ אֶת שְׂמִיחַת הַחַיִּים הָאֱמֵתִית, וְלְעֲשׂוֹת אֶת כָּל מַה שְׂרָצִיתִי לְעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אֲנִי מְחַפָּה

וּמִצְפָּה לִישׁוּעַת ה', וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - רְבוֹנוֹ
 שֶׁל עוֹלָם! אֵל תְּשֻׁלִּיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי, אֲנִי
 מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תִּקְרַב אוֹתִי, אֵין לִי כַח, אֵל תִּזְרַק
 אוֹתִי מִשְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה, אֲנִי רוֹצֵה סוּף סוּף לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֶׁר
 כְּרִצּוֹנְךָ - לְקַיֵּם אֶת רִצּוֹנְךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְאֲנִי יוֹשֵׁב כָּאֵן
 בְּפֶתַח הָאֵהָל, לֹא מְנִיחִים אוֹתִי לַעֲתָה לַעֲתָה לְהִכָּנֵס, אֲבָל אֲנִי לֹא
 עוֹזֵב אֶת הַרְצוֹן שְׁלִי...

עֵקֶר הַחַיִּים זֶה הַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה
 מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהָאָדָם יִזְכֶּה שְׁתַּמִּיד הַרְצוֹן הַקְּדוֹשׁ יִבְעַר
 בְּתוֹכוֹ, שְׁלֹא יֵאבֵד, חֵס וְשָׁלוֹם, אֶת הַרְצוֹן, כִּי כָּל זְמַן שֵׁישׁ לְאָדָם
 רִצּוֹן, וְגַם יֵשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת - אִזּוֹ יִזְכֶּה סוּף סוּף לְהִכָּנֵס לְתוֹךְ
 הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְגִיעַ לְמָה שֶׁצָּרִיךְ לְהִגִיעַ, לְהַשְׁלִים אֶת הַתְּפִקִיד שֶׁלוֹ
 בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲבָל לְזֶה צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם, שֶׁהָאָדָם לֹא יֵאבֵד
 חֵס וְשָׁלוֹם, הַרְצוֹן שְׁלוֹ, יִתְחַנֵּן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אֵתָּה הָרִי מְלֵא רַחֲמִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנו לָךְ, אָנָּה! אֵל תִּקַּח
 מִמֶּנִּי אֶת הַרְצוֹן, אֲפֹלוּ שְׂאִין לִי רִצּוֹן אֲמֵתִי בִּינְתִים, אֲבָל תִּדְלִיק
 כִּי אֶת הַרְצוֹן, צְדִיקִים פָּרְשׁוּ, שֵׁישׁ זְמַן שֶׁל רִצּוֹן - רַעְוֵא דְרַעְוִין -

רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, מַה זֶה רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת? - אֵלּוּ זְמַנִּים שְׂאָדָם יְכוּל לַפְעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ אִם לַעַת עֵתָה אֵין לוֹ רְצוֹן אֲמִתִּי, וּמְרָגִישׁ עֲצָמוֹ חָלוּשׁ מְאֹד, אֲבָל הוּא יוֹדֵעַ שְׂאֵין תְּכָלִית אַחֲרֵת בְּעוֹלָם, רַק לִהְיוֹת דְּבוּק בַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה', הוּא מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֲנֵא תְדַלִּיק בִּי אֶת הַרְצוֹן תָּן לִי רְצוֹן אֲמִתִּי, כִּי אֵין דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הַרְצוֹן! כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן - סוּף כָּל סוּף הוּא יוֹצֵא מִן הַכַּחַח אֶל הַפְעַל כָּל מַה שֶּׁהוּא רוֹצֵה בְּעִבּוּדַת ה' בְּכָל דְּבַר, בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, אִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן, סוּף סוּף הוּא יִגְיַע לָזֶה, הַבְּעֵיָה הִיא שֶׁהַרְצוֹן חָלוּשׁ, הַרְצוֹן עֲדִין לֹא בּוֹעֵר בְּתוֹכוֹ כְּרְאוּי, וְלִכֵּן הוּא סוֹבֵל מַה שֶּׁהוּא סוֹבֵל, וְלִכֵּן עָקַר הַתְּפִלָּה אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת - רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֲנֵא תִכְנִיס בִּי רְצוֹן אֲמִתִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְרִצּוֹת.

כְּמוֹ שֶׁרְבִנּוּ ז"ל עָנָה לְאָדָם שְׂאָמַר לוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר, אִזּוֹ רְבִנּוּ שָׂאֵל אוֹתוֹ: אֶתָּה רוֹצֵה לְרִצּוֹת? זֹאת אוֹמְרַת יֵשׁ לָךְ אֶת הַרְצוֹן הָאֲמִתִּי? שִׂיחֵיהָ לָךְ רְצוֹן! אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶת הַרְצוֹן הָאֲמִתִּי שִׂיחֵיהָ לוֹ רְצוֹן, סוּף סוּף הוּא יִזְכֶּה לַהֲגִיעַ לָזֶה, וְהוּא יִזְכֶּה לַהּוֹצֵא מִהַכַּחַח אֶל הַפְעַל אֶת מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה מַה שֶּׁהַפְּסוּק מְגַלֵּה לָנוּ - "וַיִּרְא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלָיו מִמְּרָא"; אֵיךְ

זוֹכִים שְׁתַּגְּלָה לְאָדָם הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה? - אֶפְלוּ אִם הוּא
 בִּינְתִים מְבַלְבֵּל יֵשׁ לוֹ סִפְקוֹת יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים, אֵין לוֹ יֵשׁוּב
 הַדַּעַת, הָעֵצָה הַיְחִידָה הִיא - "וְהוּא יֵשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם",
 שְׂיֵשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל בְּסִבְלָנוֹת וַיִּבְקֶשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - רְבוֹנוֹ
 שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְזוֹז מִהַפֶּתַח אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִס אֲנִי תַעֲזֹר
 לִי תִרְאֶה לִי אֶת הַדְרָךְ תְּדַלִּיק לִי אֶת הַרְצוֹן תֵּן לִי אֶת הַכַּחוֹת שְׂאֲנִי
 אֲזַכֶּה לְהַכְנִס לְשַׁעְרֵי הַקְּדוּשָׁה, אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, אֲנִי
 רוֹצֵה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ, יֵשׁ לַפְּעָמִים שְׂאָדָם אֵין לוֹ כּוֹחוֹת מִמֶּשׁ אֶפְלוּ
 לְפֶתַח אֶת הַפֶּה שְׁלוֹ, הוּא רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 אֲבָל הוּא מְרַגֵּשׁ עֵיפוֹת מְרַגֵּשׁ מִמֶּשׁ שְׂכָאֵלוּ הַפֶּה שְׁלוֹ סְתוּם,
 עַל זֶה בְּעֵצְמוֹ צָרִיךְ לְהַגִּיד: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!
 לְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ - אָבָא, אָבָא, אָבָא, כְּמוֹ יֶלֶד קֶטֶן שְׂקוֹרָא
 אָבָא, עֲדִין לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְדַבֵּר, אֲבָל הוּא קוֹרָא אָבָא, וְלֹא אָבָא יֵשׁ
 נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְזֵה, אוֹתוֹ דְּבַר אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל
 רַק לְקֹרָא אָבָא - רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! הִנֵּה אֲנִי כָּאֵן וְאֲנִי רוֹצֵה
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְאֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה
 שְׁלֶךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת שְׁלֶךָ אֲבָל קָשָׁה לִי כָּל כֶּף,
 אֲנִי עֲזֹר לִי, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי עֲדִין מַחוּץ לְקְדוּשָׁה, אֲנִי עֲדִין עוֹמֵד

שְׁעוֹרֵי אֲמוּנָה

מִמָּשׁ מִמָּשׁ רְחוּק מְאֹד, אֲבָל יֵשׁ פֶּתַח וְאֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַפֶּתַח וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִכְנִס. אָנָּה! אַל תִּזְרַק אוֹתִי מִן הַפֶּתַח, תִּפְתַּח לִי קֶצֶת רְצוֹן וְחֶשֶׁק כְּדֵי שְׁאֲנִי אֶתְעוֹרֵר מִחֲדָשׁ לְדַבֵּר אֵלַיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ עַל כָּל מֵה שְׁאֲנִי צָרִיךְ... שְׁזֵה הַמִּפְתָּח הַכִּלְלִי שֶׁל כָּל הַחַיִּים, הַעֲנִינָן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁל הַחַיִּים, בְּרוּחוֹנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עַל כָּל מֵה שְׁאֲדָם צָרִיךְ, בְּרִיאוֹת, יְלָדִים, שְׁלוֹם בַּיִת, נַחַת מֵהִילָדִים, פְּרִנְסָה, כָּל דְּבָר שְׁאֲדָם צָרִיךְ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁל הַחַיִּים, זֶה תְּלוּי בַתְּפִלוֹת הָאָדָם, שְׁאֲדָם בָּא לְהַכְרִיה שְׁאִין לוֹ שׁוֹם יְשׁוּעָה בְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִז הוּא מִבֵּין מְאֹד שְׁאִין לוֹ עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְבַקֵּשׁ לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן, אֲפִלוּ שְׁלֹא מְנִיחִים אוֹתִי בֵּינָתִים לְהִכְנִס אֶל הַקְּדוֹשָׁה, אֲנִי עוֹמֵד בַּפֶּתַח וְקוֹרֵא: - רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנָּה תִּפְתַּח לִי אֶת הַפֶּתַח, תְּדַלִּיק בִּי אֶת הַרְצוֹן, תֵּן בִּי חַיּוֹת חֲדָשָׁה שְׁאֲזֹכָה לְהִרְגִישׁ אֶת שְׂמֵחַת הַחַיִּים, שְׁאֲזֹכָה לְחַיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּזֵה הָעוֹלָם שְׁבִשְׁבִיל זֶה הָאָדָם נִבְרָא - שְׂיַחֲיָה חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים שֶׁל גֵּן עֵדֵן בְּזֵה הָעוֹלָם, וְיִרְגִישׁ אֶת הַשְּׂכִינָה, יִהְיֶה וַיִּרְא אֱלֹהֵי ה' - שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה תִּתְגַּלֶּה אֵלָיו, אֲבָל הַתְּנַאי הוּא שְׂיַהְיֶה יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל אֲפִלוּ כְּחֵם הַיּוֹם - אֲפִלוּ שְׁבוּעֵר בּוֹ הַיִּצֵר הָרַע מְאֹד מְאֹד, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוּ, וְלֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַשִּׁית עֲצָה לְנַפְשׁוֹ.

אֲכַל אִם הוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל וּמִבְּקֵשׁ - רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם !
 בְּלַעְדֵּיךָ אֲנִי לֹא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר, לֹא יְכוֹל לְהַגִּיעַ לְשׁוֹם
 חֵיוֹת דְּקִדְשָׁה בְּלַעְדֵּיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי ! תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
 אֲצַל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ רַחֲמִים גְּדוֹלִים, רְבֵנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי
 מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קה): שֵׁשׁ רַחֲמִים גְּדוֹלִים וַיֵּשׁ רַחֲמִים פְּשׁוּטִים,
 צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַרְחָמִים הַפְּשׁוּטִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם
 יַעֲוֹרוּ אֶת הַרְחָמִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁכְּבִיכּוֹל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בַּעֲצָמוֹ יִתְפַּלֵּל בְּעֵדְנוּ, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת - "כִּי
 אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעוֹרֵר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יִתְפַּלֵּל בְּעֵדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁהַגְּמָרָא אוֹמְרַת (בְּרִכּוֹת ז' ע"א): 'אִמַּר רַבִּי
 יוֹחָנָן מִשׁוֹם רַבִּי יוֹסִי: מִנִּין שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפַּלֵּל שְׁנֵאֵמַר:
 "וְהִבִּיאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי"; תְּפִלָּתְהֶם לֹא
 נֵאֵמַר אֶלָּא תְּפִלָּתִי, מִכָּאֵן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפַּלֵּל; אֵיפֹה
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפַּלֵּל - בְּתוֹךְ הָאָדָם, כְּלוּמַר שֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר
 הוּא מִבְּקֵשׁ - רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ! אֲנִי הַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, רַחֵם עָלַי,
 עוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם שֶׁאֲנִי אֲזַכֶּה לְהַחֲזִיק
 מֵעַמָּד. וְעַל יְדֵי כֵךְ הוּא זוֹכֶה שֶׁנִּפְתַּח לוֹ הַפֶּתַח קִצֵּת, שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתְחִיל לְקָרֵב אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵנוּ הַקָּדוֹשִׁים אוֹמְרִים

שְׁעוֹרֵי אֲמוּנָה

בְּמִדְרָשׁ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה ה, ג): 'אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי!
פָּתְחוּ לִי פֶתַח אֶחָד שֶׁל תְּשׁוּבָה כַּחוּדָה שֶׁל מַחֲט וְאֲנִי פּוֹתַח לָכֶם
פְּתָחִים שֶׁיְהִיוּ עֲגָלוֹת וְקַרוּנִיּוֹת נִכְנָסוֹת בּוֹ'. זֹאת אוֹמֶרֶת,
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְקֵשׁ מֵאָדָם אֶפְלוּ פֶתַח שֶׁל מַחֲט, דְּבַר קָטָן
מְאֹד, כַּמָּה דְבוּרִים, אֵיזוֹ אֲנַחָה, אֵיזוֹ תְּפִלָּה אֶפְלוּ הֵכִי קִטְנָה
לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! רַחֵם עָלַי, זֶה יְגַרֵם שֶׁהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לוֹ פְּתָחִים שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהַפְנִים וּלְהַגִּיעַ אֶל מֵה
שֶׁהוּא סוֹף סוֹף צָרִיךְ לְהַגִּיעַ. וְהַעֲקָר, שֶׁהָאָדָם אֵף פַּעַם לֹא יַעֲזוּב
אֶת הָרָצוֹן, יַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכָלְתוּ לְהַדְלִיק אֶת הָרָצוֹן שֶׁבְּתוֹכוֹ,
לְבַקֵּשׁ מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! תֵּן לִי רָצוֹן, תֵּן לִי
חֵלֶק בְּאַמֶּת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּלִי זֶה אֵין לִי שׁוֹם דְּבַר, אֲנִי צָרִיךְ רָצוֹנוֹת
וְכַסּוּפִים שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ, אֲנִי עֹזֵר לִי, עֹזֵר לִי לְפָרֵשׁ אֶת
שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, תָּמִיד תָּמִיד לְבַקֵּשׁ עַל כָּל דְּבַר שֶׁאֲנִי צָרִיךְ, לְכָל
אָדָם יֵשׁ רְשִׁימָה מְלֵאָה שֶׁל דְּבָרִים שֶׁהוּא צָרִיךְ יִשׁוּעוֹת, הֵן
בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ כְּפִי נִגְעֵי לְכַבּוֹ, וְהַזְכוּת
הֵכִי גְדוּלָה שֶׁהוּא זוֹכֵה לְהוֹצִיא מֵהֶפֶה אֶת הָרָצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים
הַטְּמוּנִים בְּלִבּוֹ, וּלְבַקֵּשׁ מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, זֶה סוֹף כָּל סוֹף פּוֹתַח אֶת כָּל הַפְּתָחִים, כָּל

השָׁעָרִים, וּמִזְכָּה אֶת הָאָדָם לְהִכָּנֵס לְתוֹכָם, וְלִהְיוֹת מְעַמָּד בְּחַיִּים וְלִהְיוֹת חֲזוּק! וְלֹא רַק לְחֲזוּק אֶת עַצְמוֹ אֲלָא גַם אֶת הָאֲחֵרִים. כְּמוֹ שְׁאֵנְחָנוּ רוּאִים בְּפִרְשָׁה, אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, כָּל הַחַיּוֹת שֶׁלוֹ הִיְתָה: 'אֲנִי מִכְרַח לְהִכָּנִס אֲוֹרְחִים אֶל תוֹךְ הַבַּיִת, לֹא אֲכַפֵּת לִי שְׁבוּעַר בְּחוּץ כַּחַם הַיּוֹם'.

בְּפִרְשָׁה הַזֹּאת לְמִדִּים עַל מַעְלַת הַכְּנָסַת אֲוֹרְחִים, שֶׁהִיא בְּוֹדָאֵי מִצְוָה נִשְׁגָּבָה מְאֹד, לְהִאָּכִיל וְלִהְיוֹת אֶת הָאֲוֹרְחִים, וְלִהְיוֹת עֲדָקָה לְאֲוֹרְחִים נִצְרָכִים, לְעִזּוֹר לְבָנֵי אָדָם אֲמֻלָּיִם שֶׁאֵין לָהֶם יְכֻלָּת. אוֹ אָדָם בְּדֶרֶךְ... עֲכָשׁוּ אֵין לוֹ, צָרִיךְ לֶאֱכֹל, צָרִיךְ לְשִׁתּוֹת, אֵיזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה לְעִזּוֹר לוֹ בְּכָל עֲנִיָּן שֶׁיְכֻלִּים לְעִזּוֹר לוֹ! מִצְוֹת גְּמִילוֹת חֲסָדִים, הַכְּנָסַת אֲוֹרְחִים, שֶׁיְכֻלִּים לְקַיֵּם לְבִהְרָבָה מֵיְנֵי אוֹפְנִים.

צְדִיקִים אָמְרוּ, הַיּוֹם, שֶׁכְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם רֶכֶב הוּא יְכוּל הִרְבֵּה פְּעָמִים הוּא לְקַיֵּם מִצְוֹת הַכְּנָסַת אֲוֹרְחִים עִם הֶרֶכֶב בְּעַצְמוֹ, עוֹזֵר לְאָדָם לְהִגִּיעַ לְמִקּוֹם שֶׁהוּא צָרִיךְ. וּבְכֻלָּלִיּוֹת יֵשׁ הֶמוֹן דְּרָכִים לְעִשׂוֹת צְדָקָה וְחֲסֵד עִם הַבְּרִיּוֹת שֶׁזֶה הַכֹּל בְּכֻלָּל הַכְּנָסַת אֲוֹרְחִים, וַיֵּשׁ גַּם כֵּן בְּתוֹךְ הַכְּנָסַת אֲוֹרְחִים דְּבַר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, שֶׁבְּשַׁעֲהָ שְׂאֵתָה מִקְרָב אֵיזָה אָדָם, אֵתָה מְכַנֵּס אוֹתוֹ, אֵתָה גַם מְגַלָּה לוֹ

דְּבָרֵי אֱמוּנָה וַיֵּרָאֵת שָׁמַיִם, אֵתָהּ מְחַזֵּק אוֹתוֹ, כִּי עַל פִּי רַב בָּנִי אָדָם מְסֻתּוֹבְבִים בַּחוּץ, וּמָה שֶׁלֹּא זוֹכִים עֲדִין לְהַכִּיר אֵת הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוֹ, עֲדִין נוֹגַע אֲלֵיהֶם אֵת הַסְּפָרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁזָּכִינוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל יְדֵי מוֹהֲרָא"ש הַקְּדוֹשׁ, וְאִם עֲדִין לֹא זָכָה לְהִתְחַזְּקוֹת אֱמֵתִית בַּחַיִּים וַיֵּשׁ לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמִמֶּשׁ הוֹלֵךְ בְּעֶצְבוֹן וְשִׁבּוֹר מְאֹד, וּכְשֶׁבָא בֶּן אָדָם וּמִקְרַב אוֹתוֹ וּמִכְנִיס אוֹתוֹ, לְפַעֲמִים גַּם כֵּן נוֹתֵן לוֹ לֶאֱכֹל, וּבִשְׁעַת מַעֲשֵׂה מִדְּבַר אֵתוֹ אֵלּוֹ דְּבוּרִים טוֹבִים, אֵיזָה נַחוּם, אֵיזוֹ מִלָּה שֶׁל אֱמוּנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כָּאֵן וְאֵנְחָנוּ יְכוּלִים לְהוֹשִׁיעַ בְּכֹל מָה שֶׁאֵנְחָנוּ צָרִיכִים, אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָּל!!! לְדַבֵּר אֶל לְבוֹ לְנַחֵם אוֹתוֹ, זֶה בְּוֹדָאֵי הַמְּצוּהָ שֶׁל הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי מֵצֵד אַחַד הַחַיִּיתָ אֵת הַגּוֹפֵף שְׁלוֹ, נִתְּתָ לּוֹ לֶאֱכֹל, נִתְּתָ לּוֹ צְדָקָה, וּמֵצֵד שְׁנִי גַם הַצִּלְתָּ אֵת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ, עָשִׂיתָ אוֹתוֹ לְבֶן אָדָם חֲדָשׁ, נִתְּתָ לּוֹ תְקוּהָ חֲדָשָׁה בַּחַיִּים, וְזֶה לֹא כֶּף נוֹרָא כְּמוֹ שֶׁהוּא חָשַׁב, יֵשׁ לּוֹ עֲדִין סְכוּי לְחַזֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה הַמְּצוּהָ שֶׁל הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים הַכִּי גְדוֹלָה.

וְעַל שֵׁם זֶה מְצִינוּ דְּבַר נִפְלָא, בְּתַחֲלַת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ וַיֵּרָא אֲלֵיו ה' שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְגַּלָּה אֶל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, וְהִנֵּה הָיָה חֵם הַיּוֹם וְלֹא הָיוּ אוֹרְחִים, אַבְּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה שֶׁאַבְרָהָם

אֲבִינוּ מְצַטְעֵר מְאֹד שְׁאִין אֲוֹרְחִים, אִז הוּא הִבִּיא שְׁלוֹשָׁה מְלֶאכִים בְּדַמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים, וּמִיָּד אֲבָרְהָם אֲבִינוּ קָם וְרָץ לְקָרְאֵתָם, "וַיֹּאמֶר - ה' אִם לֹא מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ" אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעֲכָשׁוּ נִגְלַת אֵלֵי יוֹם שְׁלִישִׁי לְמִלָּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר עִם אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אָנָּה! אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ, אֵל תֵּלֶךְ מֵאַתִּי, כִּי אֲנִי עֲכָשׁוּ צָרִיךָ לְהַכְנִיס אֲוֹרְחִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְחַז"ל לְמַדִּים מִזֶּה שֶׁגְּדוּלָּה הַכִּנְסַת אֲוֹרְחִים יוֹתֵר מִקְּבֻלַּת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וְרוֹאִים שֶׁאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בִקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יֵלֶךְ מִשָּׁם, כִּי הוּא מְכָרַח עֲכָשׁוּ לְלַכֵּת לְקַבֵּל אֶת הָאוֹרְחִים, וְהַדְּבָר הוּא בְּאֵמַת הַפְּלֵא וְפְלֵא, אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שֵׁשׁ דְּבָר גְּדוֹל מִקְּבֻלַּת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.

אֲבָל הַסּוּד הוּא כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ מִקֵּדָם, שֶׁעַקֵּר הַכִּנְסַת אֲוֹרְחִים זֶה לֹא רַק לָתֵת לוֹ אֲכָל גִּשְׁמִי, זֶה בּוֹדְאֵי גַם כֵּן מְצוּהָ נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד - לְהַחֲיוֹת בֶּן אָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲבָל כְּשֶׁאַתָּה מְחַיֶּה אוֹתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת אַתָּה גַם כֵּן דוֹאֵג לְהַחֲיוֹת אוֹתוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת וְאַתָּה אוֹמֵר לוֹ מְלָה טוֹבָה מְלָה שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת, דְּבוּרֵי אַמוּנָה וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם, וּבָזֶה הַצְּלָתָ אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ וּבָזֶה גְּרַמְתָּ לוֹ שְׁגָם הוּא יִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וְזֶה בּוֹדְאֵי הַכִּנְסַת אֲוֹרְחִים גְּדוֹל יוֹתֵר מִקְּבֻלַּת

פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, אֶתְּהָ מְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה בְּעֶצְמָךְ, אֶתְּהָ בְּרוּךְ ה' זֹכֶה, אֶתְּהָ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתְּהָ לֹמֵד תּוֹרָה, אֶתְּהָ עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד, אֶתְּהָ עוֹזֵר לְכָל מִי שֶׁאֶתְּהָ יְכוּל, אֲבָל יֵשׁ הַמּוֹן בְּנֵי אָדָם בַּחוּץ שְׁעֵדִין לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה, לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לַחַיּוֹת חַיִּים שְׂמֵחִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם אֶתְּהָ מְכַנִּיס אָדָם כְּזֶה וּמְחַיֶּה אֶת הַגּוֹף שְׁלוֹ וְגַם אֶת הַנְּשָׁמָה שְׁלוֹ, אֲזוּ בּוֹדָאֵי זֶה גְדוֹל יוֹתֵר מְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה לְעֶצְמָךְ, כִּי הִנֵּה כִּאֵן אֶתְּהָ זְכִיתָ לְקָרֵב עוֹד וְעוֹד וְעוֹד נִפְשׁוֹת.

וְזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוֹ, שֶׁנִּזְכֶּה לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם, לְעוֹרֵר בְּנֵי אָדָם, יֵשׁ בֶּן אָדָם שֶׁשָּׁבוּר - לְדַבֵּר אֶתְּהָ דְבָרֵי הַתְּחִינּוֹת, לְדַבֵּר אֶל לְבוֹ לְקָרֵב אוֹתוֹ, מִצָּוָה גְּדוֹלָה לְעוֹרֵר אֶת רוּחוֹ וּלְתַת לוֹ עוֹד תְּקוּנָה בַּחַיִּים.

בְּרוּךְ ה' אֲצֵל רַבְּנוֹ יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה הַרְבֵּה דְבוּרִים נִפְלְאִים, כָּל סִפְרֵי רַבְּנוֹ, כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁזְּכִינוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל יְדֵי מוֹהֲרָא"ש, שֶׁשָּׁלַח אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנוֹ וְכָתַב אוֹתָם בְּדֶרֶךְ פְּשׁוּטָה, בְּקוֹנֵטְרָסִים וּבְמַכְתָּבִים שֶׁיְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶפְלוֹ אֶת הָאָדָם הַכִּי גְרוּעַ וְהַכִּי רַחוּק, וְלַגְלוֹת לוֹ: הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲדִין אוֹהֵב אוֹתְךָ וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לְקָרֵב אוֹתְךָ, אֲבָל בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה, כִּי עֲדִין לֹא הִגִּיעַ לָהֶם, אֶפְלוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ בְּרוּךְ

השם זוכים לעסק הרבה בהפצה, ולהפיץ מעינות החכמה החוצה, אבל עדין יש המון המון לעשות, ובפרט שנודמן לאדם איזה אורח, בא לאדם והוא לא חפש - זה סימן שאתה עכשו יכול להחיות אותו, אפלו אתה עוסק עכשו בקבלת פני השכינה, אתה לומד תורה, אתה עוסק בתפלה, אתה עושה מצוות, אבל עכשו יש לך הזדמנות לגרם לעוד יהודי לקבל את פני השכינה, וזה הדבר הכי גדול, ובזה יזכה שנמלא את כל העולם כלו עם ידיעת מציאותו יתברך, שכל הבריאה כלה תדע מהקדוש ברוך הוא, שזו תהיה העבודה של משיח צדקנו שיגלה גלוי אלקות בכל הבריאה כלה.

ואת זה כל אחד ואחד יכול לעשות בחיים הפרטיים שלו - לחזק בני אדם, בודאי העקר להתחיל עם האשה והילדים שלו בבית, לחזק אותם, יש מצוה הכנסת אורחים בבית, יש בני אדם שכאלו לא אכפת להם, בבית הם עסוקים בענין שלהם, והאשה היא תטפל עם הילדים, ולא אכפת לו חס ושלום, אדם צריך שתהיה לו הרבה סבלנות בבית, להכניס אוירה של שמחה ואמונה בבית עם האשה והילדים, לחזק אותם ולגלות להם את האורות של רבנו, וזה גם בכלל הכנסת אורחים וקבלת פני השכינה, ואתה

מגלה להם שהנה השכינה הקדושה בבית, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: איש ואשה שכינה שרויה ביניהם - השכינה היא שרויה בתוך הבית, כשיש שלום ואהבה והבנה הדדית בבית, אז השכינה שרויה בבית - זו קבלת פני השכינה, אבל זה בכל הבית, בכל המשפחה. כי גם אשה שהיא חזקה בזה - יכולה לקרב את חברותיה ולדבר על לבן. והגבר, שבעצמו חזק, וזוכה ככר לקבל פני השכינה על ידי כל העצות של התפלה ולמוד התורה, וגמילות חסדים - יכול לעורר עוד בן אדם ועוד בן אדם, ולחזק אותו לתת לו איזה קונטרס איזה ספר, לגלות לו שיש עוד תקנה בחיים, זו המצוה הכי גדולה! זה הפרוש: גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה, שמלבד שאתה מקבל את פני השכינה וגורם לכל המשפחה, לכל השכונה, ולכל הקהלה לקבל את פני השכינה, זה הדבר הכי גדול, והעקר שהאדם ישים את עצמו במצב של השני, וינסה בכל מיני כוחות להבין אותו איך שהוא צריך חזוק, יש בני אדם שכאלו לא אכפת להם מאחרים, לא אכפת להם לחשב מה המצב שלהם, אבל מיד שאדם מרגיש את המצב של השני, מרגיש איך שעובר עליו הרבה קשיות ובעיות בחיים, אז בודאי יכנס בו רצון: הנה אני יודע מעצות נפלאות מרבנו, אז בא נתחלק עם הירושה הנפלאה

שֵׁשׁ לִי, אֲנִי יְכוּל לָתֵת לָךְ כַּמָּה יְהִלּוּמִים שְׂיַחֲיוּ אֶת הַחַיִּים שְׁלָךְ,
שְׂיַעֲזְרוּ לָךְ בְּרוּחַנִיּוֹת – יַעֲזְרוּ לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת, יִתְּנוּ לָךְ תַּקְוָה חֲדָשָׁה
בַּחַיִּים.

וְזוֹ הַמְצָוָה שֶׁל הַכְּנֶסֶת אֹרְחִים, שְׁאֵדָם תְּמִיד יִשִּׁים אֶת עֲצָמוֹ
בַּמָּצֵב שֶׁל הַשָּׁנִי, כְּמוֹ שְׂיִכְנֶס בְּתוֹךְ הַנְּעֻלִים שֶׁל הַשָּׁנִי, וַיִּרְגִּישׁ
שֶׁהוּא צָרִיךְ הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֲהָבָה וְקְרוּב, וְלִהְטְעִימוֹ גַּם כֵּן חַיִּים
טוֹבִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיַּחֲשֹׁב: "מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲזוֹר לוֹ, מָה חָסֵר
לוֹ, אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לִהְיוֹת לוֹ לַעֲזָר, לְסִיוֵעַ".

וְשׁוּב, זֶה מִתְחִיל בְּבֵית עִם הָאִשָּׁה וְהִילָדִים, לְהִבִּין מָה הֵם
צָרִיכִים וְאֵיךְ אֲנִי יְכוּל לַעֲזוֹר לָהֶם, אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לָתֵת לָהֶם
מִהַלְמוּדִים הַנִּפְלְאִים שְׂזִכִּיתִי לְקַבֵּל, שְׁאֲנִי זֹכֵה לְהִסְתַּכֵּל לְלַמֵּד
בְּסִפְרִים, לְשִׁמְעַ דְּרָשׁוֹת, וְלָתֵת לָהֶם גַּם כֵּן לְטַעַם מִהַטַּעַם הַנִּפְלְאָ
הַזֶּה, לְהוֹרִיד מַעֲצָמִי אֲלֵיהֶם, בְּוֹדָאֵי אָדָם צָרִיךְ לְהוֹרִיד מַעֲצָמוֹ
עַל אֲחֵרִים כְּדֵי לְהַרְגִּישׁ אֶת הַחֲסָרוֹן שֶׁלָּהֶם וְלְהִבִּין אוֹתָם, לֹא
לְהִשְׁאִיר עֲצָמוֹ לְמַעֲלָה מְכֻלָּם, כִּי אֲזַל לֹא יוֹעִיל לוֹ לַעֲזוֹר לְאֵךְ
אֶחָד, אֲדַרְבָּא יִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ שְׁפִלוּת.

זֶה הַהֶפֶךְ שֶׁל הַכְּנֶסֶת אֹרְחִים, הַכְּנֶסֶת אֹרְחִים שְׁאֲנִי מַרְגִּישׁ
שֶׁחָסֵר לְשָׁנִי מִשֶּׁהוּ וְאֲנִי רוֹצֵה לְמַלְאוֹת אֶת הַחֲסָרוֹן שְׁלוֹ, עַל יְדֵי

כֹּל זֶה זֹכֵרִים - וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' שֶׁהַשְּׂכִינָה הַתְּגַלְתָּהּ אֵלָיו וַיִּזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִקִּדְּם, וּבִדְאֵי כְּשֶׁאֲבָרְהֶם אֲבִינוּ בִקְשׁ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ וְהוּא הֵלֵךְ לְהַכְנִיס אֶת הָאוֹרְחִים אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתְגַּלָּה אֵלָיו יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לוֹ כֹּחַ, וְאַחֵר כִּף הוּא הֵלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל "אֲנָשֵׁי סְדוּם רָעִים וְחַטָּאִים לַה' מְאֹד", אֲבָל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ רָאָה שֶׁהוּא מְכָרַח לְגַלוּת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל הָעוֹלָם, לְקָרֵב אֶת הָרָשָׁעִים אֲפִלּוּ הֵכִי גְדוּלִים, שְׂאוּלֵי הֵם עֲדִין לֹא יוֹדְעִים מִהַחַיִּים הַטּוֹבִים שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, עֲדִין לֹא שָׁמְעוּ שֵׁישׁ תְּקוּהָ בַחַיִּים שֵׁישׁ עֲצוֹת הַתְּחִזְקוֹת, אֲבָרְהָם אֲבִינוּ הוֹלֵךְ לְגַלוּת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שֶׁרָשׁ"י הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר, שֶׁלְּפָנַי אֲבָרְהָם אֲבִינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיָּה נִקְרָא אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וּבֵא אֲבָרְהָם אֲבִינוּ וְנִקְרָא גַם בֵּן אֱלֹקֵי הָאָרֶץ; כִּי הוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם הַזֶּה, לְלַמֵּד אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁהֵם יְכוּלִים לְהִיּוֹת דְּבָקִים בַּקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְכוּלִים לְחַזֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכוּלִים לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, וּלְמַלְאוֹת אֶת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

זו היתה כל עבודת החסד והכנסת אורחים של אברהם אבינו, זה "וירא אליו ה' והוא ישב פתח האהל" שאפילו שבינתיים- אני לא מרגיש בתוך שער הקדשה אבל אני מחפה בסבלנות גדולה

להכנס, כשאדם יש לו את הסבלנות הזו, הוא סוף סוף יכנס, וישפיע לכלם ישועות ברוחניות ובגשמיות, בריאות ופרנסה, שלום בית, ילדים, זיווגים, וכל מה שאדם צריך, נחת מילדים, ויזכה לפעל בעזרת ה',

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה להיות חזקים ברצון קדוש, רצון דקדושה תמיד בתוכנו, שנבקש מהקדוש ברוך הוא שהחשק והרצון והכסופים תמיד יהיו בתוכנו, ונקשר את עצמנו לקדוש ברוך הוא ובזה בודאי נזכה לפעל את כל הישועות שאנחנו צריכים, ברוחניות ובגשמיות, וסוף כל סוף נזכה לגאולה שלמה, אמן ואמן.